

Arrest

nr. 59 623 van 13 april 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X- X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Xen X die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 14 februari 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 januari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DER HASSELT, die loco advocaat K. VAN BELLINGEN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van eerste verzoeker, de heer R.R., als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Skopje en bent u Macedonisch staatsburger. U woonde begin jaren '90 een tijdlang in Gjilan (Kosovo). In die periode, meer bepaald op 8 november 1996, diende u in België een eerste asielaanvraag in. U verklaarde toen naar België gevlucht te zijn nadat u door de Servische politie in Kosovo bij een huiszoeking meegenomen en ondervraagd was over mogelijk wapenbezit. Op 27 maart 1997 nam het Commissariaat-generaal inzake uw eerste aanvraag een bevestigende beslissing van weigering van verblijf omdat u onvoldoende elementen had aangebracht die wezen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. U ging tegen deze beslissing niet in beroep en keerde na enkele maanden, mits een korte tussenstop in Duitsland – waar u asiel vroeg, maar het

antwoord niet afwachtte – en Kosovo, terug naar Macedonië. Daar huwde u in 1999 in Skopje met I.(...) (A.(...)) R.(...)(O.V. 4.584.734). In 2001 vluchtte u ten gevolge van de oorlog in Macedonië en omdat u door de politie gezocht werd als strijder, ofschoon u dit niet was, gedurende enkele maanden naar Zwitserland, waar u eveneens een asielaanvraag indiende. Toen de oorlog gedaan was, keerde u vrijwillig terug naar huis en kende u hierom geen problemen meer. Sinds 2001-2002 bent u lid van de BDI (Democratische Unie voor Integratie). Naar aanleiding van de parlementsverkiezingen in Macedonië op 1 juni 2008 verzocht uw partij u op de verkiezingsdag op een school in uw gemeente (Chair, Skopje) mensen in te lichten over de gang van zaken en in te staan voor de veiligheid. Aanhangers van de PDSH (Albanese Democratische Partij), de partij die tot de verkiezingen aan de macht was, probeerden het stembureau binnen te dringen om extra stemmen in de urnen te steken. Er ontstond een woordenwisseling en u en enkele anderen probeerden deze personen te verwijderen. Pas toen dit niet lukte, kwam de politie tussen en werd de stembusgang enkele uren onderbroken. De PDSH-ers vertrokken uiteindelijk en de stemming kon worden voortgezet. Toen bleek dat de PDSH de verkiezingen had verloren, werd uw partij ervan beschuldigd de verkiezingen te hebben gemanipuleerd door zelf valse stembrieven in de urnen te hebben gestoken. Twee dagen na de verkiezingen gaf de politie een oproepingsbrief voor u af aan uw echtgenote. U durfde hierop niet in te gaan omdat u wist waarvan u beschuldigd werd, met name verkiezingsfraude. U lichtte wel uw partij in over de oproepingsbrief. Deze raadde u aan op te letten en zei u dat ze het wel zou regelen zodra ze de macht in handen zou hebben. U dook hierop onder. Enkele dagen later leverde de politie bij u thuis nog een tweede oproepingsbrief af. Via vrienden vernam u intussen dat onbekenden – vermoedelijk activisten van de PDSH – twee tot drie keer bij u thuis waren langs geweest en naar u hadden gevraagd. Ook de politie kwam soms nog naar u vragen bij u thuis en zeggen dat u zich moest aanmelden. Nooit deelde de politie echter mee waarom u dat precies moest doen. Ook anderen van uw partij werden met gelijkaardige problemen geconfronteerd. Omdat u vreesde door de politie onterecht gearresteerd te zullen worden voor het vervalsen van de stembusgang alsook omdat u vreesde door de aanhangers van de PDSH geliquideerd te zullen worden, verliet u Macedonië op 25 augustus 2008. U kwam opnieuw naar België, waar u op 5 september 2008 voor de tweede keer asiel aanvraag. Uw echtgenote en kinderen bleven in Macedonië achter. Op 26 maart 2009 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing, die in augustus 2009 werd ingetrokken, waarna het Commissariaat-generaal in oktober 2009 andermaal een weigeringsbeslissing nam inzake uw tweede aanvraag. U ging hiertegen in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 26 februari 2010 de beslissing van het Commissariaat-generaal evenwel bevestigde. Zonder België te hebben verlaten diende u op 11 juni 2010 vervolgens een derde asielaanvraag in. Intussen was ook uw echtgenote met de kinderen in mei 2010 in België aangekomen. Zij vroeg op 11 juni 2010 voor het eerst asiel aan in België. In het kader van uw derde aanvraag verklaarde u nog steeds niet naar Macedonië terug te kunnen keren omdat u er nog altijd gezocht wordt door de politie, en dit zelfs terwijl u al geruime tijd niet meer in uw thuisland verblijft. Telkens er in Macedonië een incident, zoals bijvoorbeeld een moord of problemen tussen partijen bij verkiezingen, plaatsvindt, komt de Macedonische politie van Skopje u immers zoeken om u te ondervragen. Omdat u sinds de stichting ervan deel uitmaakt van de BDI en omdat u als BDI-er betrokken was bij de verkiezingen van 2008 bent u namelijk een 'gevisieerd persoon' en uw naam figureert dan ook op een lijst van personen die door de politie in de gaten gehouden worden. In de loop van 2008 en 2009 kwam de politie herhaaldelijk bij u thuis langs. De laatste keer dat de politie u zocht, was in mei 2010. Op 5 mei 2010 werden vier Albanese, die verdacht werden van wapensmokkel tussen Kosovo en Macedonië en van het vormen van een leger, doodgeschoten door een speciale politie-eenheid in het dorp Kondovë (nabij Skopje). Twee tot drie dagen later kwam de politie naar uw huis. De agenten vroegen uw echtgenote waar u was. Toen uw echtgenote vroeg waarom de politie u zocht, zeiden de agenten enkel dat u zich op het politiekantoor moest melden, maar gaven ze geen verdere reden op. De politie ging ook langs bij andere inwoners van uw wijk. U meent dat de politie personen als u opzoekt na een incident om zo iemand te kunnen arresteren voor een gepleegd misdrijf, ook al is die persoon in kwestie niet de werkelijke dader, en om zo de zaak hoe dan ook te kunnen afsluiten. U vreest bij terugkeer naar Macedonië dan ook vroeg of laat onterecht gearresteerd te zullen worden en beschuldigd te zullen worden van een misdrijf dat plaatsvond tussen 2008 en 2010 – de periode dat u niet in het land was – en dat u dan ook helemaal niet gepleegd heeft. Voorts werd uw echtgenote sinds uw vertrek naar België nog steeds lastiggevallen door personen van de PDSH. Een tiental keer – een laatste keer vond plaats kort voor uw echtgenotes komst naar België in mei 2010 – kwamen onbekende PDSH-aanhangers in groepjes van drie tot vijf personen naar jullie woning en vroegen naar u. Tevens vroegen onbekenden soms aan uw dochters op straat waar hun vader was. Deze PDSH-aanhangers zouden u er nog altijd van willen overtuigen de BDI te verlaten en u aan te sluiten bij hun partij. Tot slot wees u er bij uw derde asielaanvraag nog op dat u niet naar Macedonië wenst terug te keren uit angst dat er iets met uw kinderen zou kunnen gebeuren. Zo hoorde

u verhalen over ontvoeringen van kinderen in Skopje en vreest u dat zoiets ook uw kinderen zou kunnen overkomen.

In het kader van uw derde asielaanvraag legde u uw Macedonisch nationaliteitsattest (uitgereikt op 28 september 1993 te Skopje) en uw Macedonische huwelijksakte (uitgereikt op 29 december 2008 te Skopje) neer.

B. Motivering

Na onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst kan erop gewezen worden dat ik reeds in het kader van uw tweede asielaanvraag een weigeringsbeslissing genomen heb. Uw tweede asielaanvraag werd geweigerd omdat u er niet in geslaagd was om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aan te tonen. Zo werd ondermeer vastgesteld dat u niet aannemelijk maakte als verdachte of beschuldigde door de politie gezocht te zijn n.a.v. de incidenten op de verkiezingsdag van 1 juni 2008, temeer daar de convocaties die u ter staving hiervan had neergelegd uitsluitend meldden dat u werd opgeroepen voor een officieel onderhoud n.a.v. twijfel die bestond omtrent een misdrijf. Bovendien werd erop gewezen dat het feit dat u door de politie toen zou zijn opgeroepen om inlichtingen te gaan verschaffen over onregelmatigheden die bij deze verkiezingen plaatsvonden, paste in het kader van een normale gerechtelijke procedure en op zich dus geen bewijs was van beschuldiging van verkiezingsfraude. In verband met uw verklaringen dat onbekenden naar u kwamen vragen, werd door het Commissariaat-generaal toen opgemerkt dat u vooreerst louter kon vermoeden dat het om PDSH-aanhangers ging en dat u hoe dan ook niet aannemelijk had gemaakt dat u voor dergelijke problemen of in het geval van een eventuele herhaling ervan bij een terugkeer naar Macedonië geen beroep had kunnen/zou kunnen doen op de bescherming van de in Macedonië aanwezige autoriteiten.

U bent er ook in het kader van uw derde asielaanvraag niet in geslaagd om ten aanzien van Macedonië een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken. Zo gaf u aan dat u uw derde asielaanvraag eigenlijk baseert op dezelfde motieven die u reeds bij uw tweede asielaanvraag aanhaalde. U diende uw derde asielaanvraag in omdat er u, toen u uw echtgenote en kinderen bij de Dienst Vreemdelingenzaken wilde inschrijven in uw dossier, gemeld werd dat uw aanvraag geweigerd was en dat u, indien u dit wilde, een nieuwe aanvraag kon indienen (CGVS 3e AA p.6-7).

Verder verklaarde u in het kader van uw derde asielaanvraag dat u nog steeds niet naar Macedonië terugkan omdat u er nog altijd de politie vreest. Telkens wanneer er in Macedonië een incident, zoals bijvoorbeeld een moord, plaatsvindt, zou de politie van Skopje u komen zoeken omdat u als BDI-lid, dat daarenboven betrokken was bij de verkiezingen van 2008, een 'gevisieerd persoon' bent (CGVS 3e AA p.5-7, 10, 12). De laatste keer dat de politie u bij u thuis kwam zoeken was naar aanleiding van een schietincident in Kondovë in mei 2010 (CGVS 3e AA p. 12-13). De geloofwaardigheid van deze laatste zoektocht van de politie naar u wordt evenwel ernstig op de helling gezet door enkele inconsistenties tussen uw eigen opeenvolgende verklaringen enerzijds en tussen uw verklaringen en die van uw echtgenote anderzijds. Zo beweerde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat de politie u na de schietpartij van 5 mei 2010 te Kondovë **twee keer** kwam zoeken: een eerste keer een tweetal dagen later en een tweede keer vier tot vijf dagen later. Bij beide keren maakte uw echtgenote de agenten duidelijk dat u in het buitenland verbleef (verklaring DVZ afgelegd op 14 juni 2010 p.2, vraag 36). Uw echtgenote stelde in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal dan weer dat de politie in mei 2010 naar aanleiding van de schietpartij tussen de politie en enkele Albanen in totaal **vier keer** bij u thuis kwam op zoek naar u (vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ op 14 juni 2010, vraag 5). Op het Commissariaat-generaal herhaalde ze dat de politie **vier tot vijf keer** langskwam (CGVS 1e AA echtgenote p.5). U verklaarde tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal op 14 oktober 2010 echter dat de politie na deze schietpartij in totaal maar **één keer** kwam, met name twee tot drie dagen erna (CGVS 3e AA p. 12-14). Bij confrontatie met voorgaande inconsistenties over de frequentie van de zoektocht van de politie naar u in mei 2010 repliceerde u dat de politie na het incident in Kondovë meermaals langskwam, maar dat u op het Commissariaat-generaal alleen vertelde over de eerste keer omdat de agenten toen uw woning binnenkwamen en doorzochten en u deze keer dan ook als de belangrijkste keer beschouwde (CGVS 3e AA p.16). Deze uitleg volstaat echter geenszins ter rechtvaardiging aangezien u op de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk maakte dat de politie ook de tweede keer uw hele woning doorzocht op zoek naar u (verklaring DVZ afgelegd op 14 juni 2010 p.2, vraag 36) en uw echtgenote evenzeer aangaf dat de politie telkens weer de kamers in uw woning doorzocht om te zien of u er zich al dan niet schuilhield (CGVS 1e AA echtgenote p.6). Voorts beweerde u nog dat de agenten die u na het incident van mei 2010 thuis kwamen zoeken **geen reden** opgaven voor hun zoektocht naar u. U stelde expliciet dat ze alleen maar zeiden dat u zich moest gaan

melden op het politiekantoor en dat u dus alleen maar kan **vermoeden** dat hun zoektocht naar u verband hield met het incident in Kondovë (CGVS 3e AA p.13-14). Uw echtgenote verklaarde daarentegen dat de agenten haar **wel degelijk zeiden dat ze u zochten naar aanleiding van de moord op enkele Albanen begin mei 2010** (CGVS 1e AA echtgenote p.5-6). Gelet op voorgaande komt de algemene geloofwaardigheid van uw bewering sinds 2008, tijdens uw verblijf in België, nog meermaals gezocht te zijn door de politie telkens er een incident plaatsvond aanzienlijk in het gedrang. Dat de geloofwaardigheid van uw problemen met de politie tijdens uw verblijf in België op de helling staat, blijkt tevens uit de vaststelling dat het weinig waarschijnlijk is dat uw echtgenote, die in de loop van 2008 en 2009 meermaals thuis bezoek zou hebben gekregen van de politie, ondanks deze problemen toch nog tot bijna medio 2010 in Macedonië zou zijn gebleven. Gevraagd waarom u haar, gelet op deze frequente problemen, al niet eerder naar België haalde, gaf u de weinig overtuigende uitleg dat u steeds hoopte dat het beter zou worden en u zou kunnen terugkeren (CGVS 3e AA p.14). Ook uw verklaring dat uw echtgenote deze problemen nooit ergens is gaan melden, zelfs niet bij uw eigen partij, de BDI (CGVS 3e AA p.14), ondermijnt uw geloofwaardigheid nog verder. Uw uitleg dat 'ze niet echt de nood had om uw partij in te lichten omdat ze niet mishandeld was door de politie' is in deze eveneens maar weinig overtuigend (CGVS 3e AA p.14).

Gelet op de beperkte geloofwaardigheid van de steeds voortdurende regelmatige zoektocht van de Macedonische politie naar u, wordt bijgevolg ook de ernst van uw verklaring dat u, indien u zou terugkeren, vroeg of laat gearresteerd zal worden en onterecht beschuldigd zal worden van een misdrijf dat gepleegd werd tussen 2008 en 2010, toen u in België was, en waarmee u in werkelijkheid dus helemaal niets te maken heeft (CGVS 3e AA p.10, 15) ondergraven. Hoe dan ook heeft u onvoldoende concrete elementen aangebracht die erop kunnen wijzen dat u bij een eventuele terugkeer daadwerkelijk gearresteerd zal worden voor een misdrijf dat u niet gepleegd heeft. Het betreft immers een loutere hypothese die u geenszins kan hardmaken. Uw bewering dat u specifiek gevisieerd zou worden en op een lijst van personen zou figureren bij wie de politie steeds, na om het even welk incident, langsgaat 'omdat u sinds de stichting deel uitmaakt van de BDI' (CGVS 3e AA p.10) is maar weinig overtuigend. De BDI is de derde grootste partij in Macedonië en maakt sinds de vervroegde parlamentsverkiezingen van 2008 deel uit van de regerende coalitie. Het is dan ook weinig waarschijnlijk dat aanhangers en leden van deze partij zondermeer systematisch gevisieerd zouden worden door de Macedonische politie 'omdat zij deel uitmaken van de BDI'. Hierop gewezen beperkte u zich tot de algemene repliek dat de grootste partij in de regerende coalitie een Macedonische, en geen Albanese, partij is (CGVS 3e AA p.10). U kan ook uw verdere verklaring dat de Macedonische politie meermaals geheel onschuldige Albanen arresteert en hen onterecht een of ander misdrijf in de schoenen schuift (CGVS 3e AA p.10-11) geenszins hard maken. U verwees weliswaar naar een vriend van u en diens broer die volgens u beiden onterecht tot levenslang veroordeeld zouden zijn voor het plegen van wraak nadat een broer van hen gedood was (CGVS 3e AA p.10-11). U bracht van deze feiten en de daaruit voortvloeiende – volgens u – onterechte veroordeling evenwel geen enkel begin van bewijs aan.

Daarenboven zijn uw beweringen over het herhaaldelijk onrechtmatig optreden van de Macedonische politie maar moeilijk te rijmen met de informatie van het Commissariaat-generaal. Uit deze informatie blijkt immers dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie anno 2011 steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 de "Sector voor Interne Controle en Professionele Normen" of SVKPS, een interne controleafdeling, opgericht. Het mandaat van de SVKPS omvat ondermeer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Ten gevolge van de oprichting van SVKPS worden meer en meer politieagenten die schuldig worden bevonden disciplinair gestraft. Dat de politie anno 2011 beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die ondermeer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Bij de uitvoering van deze wetgeving wordt de Macedonische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Spillover Monitor Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, met opmerkelijke resultaten als gevolg, en aan de zogenaamde community policing. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Macedonisch politieel systeem te verhogen. Met het oog hierop werden "Citizen Advisory Groups" (CAG) opgericht. In dergelijke fora worden burgers, politie en gemeentestructuren samengebracht met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Het resultaat van deze meetings heeft er niet alleen voor gezorgd dat er een betere

communicatie en samenwerking is tussen de burgers en de politie, maar heeft tevens een groter vertrouwen van de burger in de politie bewerkstelligd.

Dat er incidenten plaatsvinden, zoals bijvoorbeeld de ook door u aangehaalde schietpartij in mei 2010 waarbij een speciale politie-eenheid vier Albanezen doodde in Kondovë, wordt door mij niet ontkend, maar dergelijke individuele incidenten wijzen op zich geenszins op een systematische onrechtmatige vervolging vanwege de politie ten aanzien van de Albanese bevolking in Macedonië.

Wat er ook van zij, u heeft niet aangetoond dat u, indien u bij een eventuele terugkeer naar Macedonië toch daadwerkelijk door de politie gearresteerd zou worden voor en beschuldigd zou worden van een misdrijf waar u niets mee te maken heeft, geen stappen zou kunnen ondernemen om een dergelijke schending van uw rechten aan te kaarten bij de in Macedonië aanwezige (hogere) autoriteiten. U verklaarde in dit verband dat er in Macedonië geen mogelijkheden bestaan om klacht in te dienen tegen de politie, dat het tot niets dient om bijvoorbeeld een advocaat in te schakelen, en dat men wel hulp kan gaan vragen bij bijvoorbeeld de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa), maar dat deze mensen niet naar je huis komen om je daar te beschermen (CGVS 3e AA p. 15-16). Geen van deze verklaringen volstaat evenwel om te kunnen besluiten dat u geen stappen had / zou kunnen ondernemen om het volgens u eventuele onterechte optreden van de politie tegen u aan te kaarten. Er dient hierbij op gewezen te worden dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag verwacht worden dat hij of zij eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Noch u noch uw echtgenote hebben dit ooit gedaan (CGVS 3e AA p.14-16).

Bovendien maakt de informatie van het Commissariaat-generaal duidelijk dat er, voor het geval dat de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, wel degelijk verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie aan te klagen. Uit de reeds geciteerde informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat elke persoon die meent dat zijn rechten of vrijheden geschonden zijn het recht heeft om bij de regionale of lokale politie-eenheden een klacht tegen de politie neer te leggen. De politie is verplicht om de klacht te onderzoeken en om binnen een periode van 30 dagen na de klacht de aanklager een gemotiveerd antwoord te geven over de genomen maatregelen. Daarnaast kan er een strafrechtelijke klacht bij het Openbaar Ministerie, een onafhankelijk overheidsorgaan, tegen machtsmisbruik door de politie ingediend worden. Voorts kan men terecht bij de Ombudsman. Het overgrote deel van zijn aanbevelingen worden door de Macedonische overheid uitgevoerd. Ten slotte kan men ook terecht bij een aantal NGO's die personen bijstand verlenen als ze een klacht willen indienen tegen machtsmisbruik door de politie. In 2004 werd met steun van de "OSCE Spillover Monitor Mission to Skopje" en het "Foundation Open Society Institute – Macedonia" (FOSIM) het 'Human Rights Support Project' (HRSP) opgestart. Het doel ervan is om gratis wettelijke bijstand te verlenen aan vermeende slachtoffers van een slecht functionerende politie en om hulp te bieden om klacht neer te leggen via de verschillende bestaande administratieve en wettelijke mechanismen. Sinds november 2006 beschikt het HRSP ook over een gratis telefoonnummer waar burgers machtsmisbruik door de politie kunnen melden. Uit de beschikbare informatie blijkt tevens dat het bestaan van deze organen ervoor zorgt dat er in Macedonië een substantiële vermindering van politieel wangedrag merkbaar is. Er wordt steeds vaker een disciplinaire actie tegen politieofficieren ondernomen en de capaciteiten om mishandelingen te onderzoeken worden steeds meer ontwikkeld. Hoewel het niet ontkend kan worden dat er in Macedonië nog steeds corruptie op verschillende niveaus is, blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal ten slotte dat er dankzij de "State Commission for Prevention of Corruption" vooruitgang gemaakt wordt bij de implementering van een anticorruptiepolitiek. Er werd ook een actieplan in verband met belangenconflicten aanvaard. Ik meen dan ook dat in Macedonië anno 2010 voor wat betreft machtsmisbruik en corruptie door de politie redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Tevens stelde u dat u ook nog steeds niet naar Macedonië kan terugkeren omdat aanhangers van de PDSH nog geregeld naar u zijn komen zoeken in de periode dat u reeds in België was. Ze vielen uw echtgenote thuis en uw kinderen op straat lastig door naar u te vragen. Het bleef hierbij uitsluitend bij het stellen van vragen naar u. De PDSH-aanhangers zouden u er immers nog altijd van willen overtuigen niet langer actief te zijn voor de BDI (CGVS 3e AA p.4, 7, 16-17). Vooreerst kan erop gewezen worden dat dergelijke verbale confrontaties met aanhangers van een andere partij die u willen overtuigen niet langer actief te zijn voor uw eigen partij onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen gewagen van een daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Voorts haalde u dit asielmotief ook al aan bij uw tweede aanvraag. In mijn weigeringsbeslissing inzake uw tweede asielaanvraag wees ik er op – zoals hogerop reeds werd aangestipt – dat u niet had aangetoond

dat u voor dergelijke confrontaties met PDSH-aanhangers geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de in Macedonië aanwezige autoriteiten. Deze bevinding werd in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U heeft bij uw huidige asielaanvraag geen overtuigende nieuwe elementen aangebracht die een ander licht zouden kunnen werpen op deze eerdere appreciatie. Gevraagd of u zich, indien er zich een ernstig probleem zou voordoen met PDSH-aanhangers, tot de politie zou kunnen wenden voor bescherming, antwoordde u dat zoiets tot niets zou dienen aangezien de PDSH-ers die voor deze problemen zorgen belangrijke personen binnen de partij zijn. U verduidelijkte dat deze personen geld hebben om de politie en zelfs hogere autoriteiten om te kopen opdat deze niets zouden ondernemen (CGVS 3e AA p.17-18). Uw verklaringen betreffen evenwel een veralgemeende hypothese die niet gestoeld is op concrete en objectieve elementen. Bovendien kan hierbij nogmaals gewezen worden op de hierboven reeds geciteerde informatie waaruit blijkt dat de Macedonische overheid de nodige aandacht besteedt aan het implementeren van een anticorruptiepolitiek.

Voor wat tot slot uw vrees betreft dat uw kinderen in Macedonië misschien wel ontvoerd zouden kunnen worden (CGVS 3e AA p.18) dient opgemerkt te worden dat zowel u als uw echtgenote deze vrees louter baseren op verhalen die jullie op televisie gehoord hebben over ontvoerde kinderen. U kon hierover verder evenwel geen enkele bijkomende uitleg verschaffen en heeft geen enkel concrete indicatie aangebracht dat er in dit verband voor u en uw gezin enig reëel risico op persoonlijke vervolging of ernstige schade zou bestaan. Hetzelfde geldt voor uw echtgenote (CGVS 1e AA echtgenote p.7).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is in kopie als bijlage aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u in het kader van uw derde asielaanvraag neergelegde documenten kunnen de hierboven vermelde bevindingen niet wijzigen. Zij tonen enkel uw identiteit, Macedonische nationaliteit en huwelijk met I.(...) R.(...) aan, maar deze elementen staan op zich niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van tweede verzoekster, mevrouw I.R., als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese afkomstig uit Skopje en bent u Macedonisch staatsburger. Sinds 1999 bent u gehuwd met R.(...) R.(...)(O.V. 4.584.734). Op 5 september 2008 vroeg uw echtgenoot, na een eerdere asielaanvraag in 1996, voor de tweede maal asiel aan in België omdat hij in Macedonië als lid van de BDI (Democratische Unie voor Integratie) valselijk beschuldigd werd van het plegen van verkiezingsfraude tijdens de parlementsverkiezingen van juni 2008. Hij werd hierom gezocht door zowel de politie als aanhangers van de PDSH (Albanese Democratische Partij). U bleef met de kinderen achter in Macedonië. Op 26 maart 2009 nam het Commissariaat-generaal in het kader van deze asielaanvraag van uw echtgenoot een weigeringsbeslissing, die in augustus 2009 werd ingetrokken, waarna het Commissariaat-generaal in oktober 2009 andermaal een weigeringsbeslissing nam. Uw echtgenoot ging hiertegen in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 26 februari 2010 de beslissing van het Commissariaat-generaal bevestigde. Zonder België te hebben verlaten, diende uw echtgenoot op 11 juni 2010 een nieuwe asielaanvraag in. Intussen was ook u met de kinderen naar België gekomen. U vroeg hier op 11 juni 2010 voor het eerst asiel aan. U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven zoals deze door uw echtgenoot bij zijn tweede en derde asielaanvraag werden uiteengezet. Zo wees u op de vervolging waarvan uw echtgenoot het slachtoffer werd in 2008 ten gevolge van zijn betrokkenheid bij de verkiezingen. Terwijl uw echtgenoot in België was, bleef de politie hem zoeken. Meermaals doorzochten agenten uw woning op zoek naar uw echtgenoot. Dit gebeurde telkens er zich een bepaald incident, zoals bijvoorbeeld een moord, voordeed. De laatste keer dat de politie uw echtgenoot kwam zoeken was in mei 2010. Na de moord op enkele Albanesen in Radushë kwam de politie vier tot vijf keer bij u thuis langs. Zij wilde weten waar uw echtgenoot was. Uw echtgenoot vreest bij terugkeer naar Macedonië vroeg of laat onterecht gearresteerd te zullen worden voor en beschuldigd te worden van een misdrijf dat hij niet heeft gepleegd. Tevens werd u na het vertrek van uw echtgenoot naar België thuis nog enkele keren opgezocht door aanhangers van de PDSH die uw echtgenoot zochten om hem ervan te overtuigen zich aan te sluiten bij hun partij. Tot slot verklaarde u nog dat u niet naar Macedonië wenst terug te keren uit angst dat er iets met uw kinderen zou kunnen gebeuren. Zo werden er kort voor uw komst naar België in Macedonië meerdere kinderen ontvoerd. U hoorde hierover in het televisiejournaal en kreeg daardoor schrik dat zoiets ook uw kinderen zou kunnen overkomen.

In het kader van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw Macedonisch paspoort en dat van uw drie kinderen, alle uitgereikt op 12 februari 2009 te Skopje; uw Macedonische geboorteakte, uitgereikt op 17 augustus 2006 te Saraj; de Macedonische geboorteaktes van uw drie kinderen, alle uitgereikt in 2006 te Skopje; en uw Macedonisch nationaliteitsattest en dat van uw dochter Belkiza, beide uitgereikt in november 2002 te Skopje.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag volledig steunt op dezelfde motieven die ter zake door uw echtgenoot, R.(...) R.(...) (O.V. 4.584.734), werden uiteengezet bij zijn tweede en zijn derde asielaanvraag (CGVS, p.4-5). Ten aanzien van uw echtgenoot werd evenwel met betrekking tot deze beide aanvragen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

De weigeringsbeslissing genomen in het kader van de tweede asielaanvraag van uw echtgenoot – en bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – luidt als volgt:

“Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde een etnische Albanees uit Gjlane, Kosovo te zijn en de Joegoslavische nationaliteit te bezitten. U zou steeds in Kosovo gewoond hebben (CGVS dd. 30.1.1997, p.1). U was niet in het bezit van identiteitsdocumenten. Bij uw tweede asielaanvraag stelde u afkomstig te zijn uit Skopje, Macedonië en de Macedonische nationaliteit te hebben. Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen beweerde u enkele jaren in Gjlane gewoond te hebben (CGVS dd. 13.3.2009, p.2). Door bij uw eerste asielaanvraag een andere nationaliteit aan te nemen, blijkt dat u op intentionele wijze de Belgische autoriteiten trachtte te misleiden. Uw algemene geloofwaardigheid komt hierdoor op de helling te staan.

Wat betreft uw bewering door de politie als verdachte gezocht te worden nav verkiezingsfraude, dient vastgesteld te worden dat de convocaties waarmee u deze bewering wilt staven, geen gewag maken van het feit dat u als verdachte wordt opgeroepen. U wordt enkel opgeroepen voor een officieel onderhoud nav twijfel die bestaat omtrent een misdrijf. Het feit dat u hiertoe wordt uitgenodigd kan geenszins gelijkgesteld worden met een vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een risico op ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit informatie blijkt dat er tijdens de verkiezingen van 1 juni 2008 onregelmatigheden werden vastgesteld. Dat u, die aanwezig was bij een kiesbureau om een goede gang van zaken te garanderen, wordt gevraagd inlichtingen te verschaffen past in het kader van een normale gerechtelijke procedure. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat 80 personen werden aangehouden nav de onregelmatigheden op de verkiezingsdag. Tegen slechts een kleine groep werd effectief ook vervolging ingesteld. Wat betreft uw vermoeden dat de politie met de PDSH samenwerkt aangezien de politie pas laat tussenkwam toen PDSH-aanhangers de verkiezingen wilden verstoren, dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat er aanvankelijk geen problemen waren en dat u eerst geprobeerd heeft op de PDSH-aanhang in te praten. Er is hierbij geen fysiek geweld gebruikt. Pas nadat bleek dat u hen verbaal niet kon overtuigen één voor één het stembureau binnen te gaan, kwam de politie tussenbeide en kon ze de PDSH-aanhangers overtuigen te vertrekken (CGVS, p.9-10 en p.13). Uit informatie blijkt bovendien dat politieagenten waarvan het vermoeden bestond dat ze een rol speelden in de incidenten op de verkiezingsdag zijn aangehouden.

Aangaande het feit dat onbekenden bij u thuis naar u gevraagd hebben dient vooreerst vastgesteld te worden dat u louter vermoedt dat de onbekenden aanhangers van de PDSH zijn (CGVS, p.11). Bovendien heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u in geval van een eventuele herhaling van dergelijke moeilijkheden bij een terugkeer naar Macedonië geen beroep kan doen op de bescherming van de in Macedonië aanwezige autoriteiten. U stelde de politie nooit aangesproken te hebben over deze bezoeken omdat u zelf door de politie zou worden gezocht (CGVS, p.15). Hierbij dient echter gewezen te worden op bovenstaande vaststellingen dat het feit dat u door de politie om inlichtingen wordt gevraagd nav onregelmatigheden op de verkiezingsdag, past binnen het kader van een normaal gerechtelijk onderzoek. U verklaarde bovendien, met uitzondering van het feit door de politie opgeroepen te zijn nav de incidenten op de verkiezingsdag, nooit problemen gekend te hebben met de politie of andere autoriteiten (CGVS, p.16).

De overige door u neergelegde documenten (identiteitskaart, rijbewijs, nationaliteitsattest, lidkaart van de BDI) zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen daar zij enkel uw identiteit en lidmaatschap tot de BDI betreffen welke op zich niet in vraag worden gesteld.”

De weigeringsbeslissing in het kader van de derde asielaanvraag van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:

"Na onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst kan erop gewezen worden dat ik reeds in het kader van uw tweede asielaanvraag een weigeringsbeslissing genomen heb. Uw tweede asielaanvraag werd geweigerd omdat u er niet in geslaagd was om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aan te tonen. Zo werd ondermeer vastgesteld dat u niet aannemelijk maakte als verdachte of beschuldigde door de politie gezocht te zijn n.a.v. de incidenten op de verkiezingsdag van 1 juni 2008, temeer daar de convocaties die u ter staving hiervan had neergelegd uitsluitend meldden dat u werd opgeroepen voor een officieel onderhoud n.a.v. twijfel die bestond omtrent een misdrijf. Bovendien werd erop gewezen dat het feit dat u door de politie toen zou zijn opgeroepen om inlichtingen te gaan verschaffen over onregelmatigheden die bij deze verkiezingen plaatsvonden, paste in het kader van een normale gerechtelijke procedure en op zich dus geen bewijs was van beschuldiging van verkiezingsfraude. In verband met uw verklaringen dat onbekenden naar u kwamen vragen, werd door het Commissariaat-generaal toen opgemerkt dat u vooreerst louter kon vermoeden dat het om PDSH-aanhangers ging en dat u hoe dan ook niet aannemelijk had gemaakt dat u voor dergelijke problemen of in het geval van een eventuele herhaling ervan bij een terugkeer naar Macedonië geen beroep had kunnen/zou kunnen doen op de bescherming van de in Macedonië aanwezige autoriteiten.

U bent er ook in het kader van uw derde asielaanvraag niet in geslaagd om ten aanzien van Macedonië een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken. Zo gaf u aan dat u uw derde asielaanvraag eigenlijk baseert op dezelfde motieven die u reeds bij uw tweede asielaanvraag aanhaalde. U diende uw derde asielaanvraag in omdat er u, toen u uw echtgenote en kinderen bij de Dienst Vreemdelingenzaken wilde inschrijven in uw dossier, gemeld werd dat uw aanvraag geweigerd was en dat u, indien u dit wilde, een nieuwe aanvraag kon indienen (CGVS 3e AA p.6-7).

Verder verklaarde u in het kader van uw derde asielaanvraag dat u nog steeds niet naar Macedonië terugkan omdat u er nog altijd de politie vreest. Telkens wanneer er in Macedonië een incident, zoals bijvoorbeeld een moord, plaatsvindt, zou de politie van Skopje u komen zoeken omdat u als BDI-lid, dat daarenboven betrokken was bij de verkiezingen van 2008, een 'gevisieerd persoon' bent (CGVS 3e AA p.5-7, 10, 12). De laatste keer dat de politie u bij u thuis kwam zoeken was naar aanleiding van een schietincident in Kondovë in mei 2010 (CGVS 3e AA p. 12-13). De geloofwaardigheid van deze laatste zoektocht van de politie naar u wordt evenwel ernstig op de helling gezet door enkele inconsistenties tussen uw eigen opeenvolgende verklaringen enerzijds en tussen uw verklaringen en die van uw echtgenote anderzijds. Zo beweerde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat de politie u na de schietpartij van 5 mei 2010 te Kondovë **twee keer** kwam zoeken: een eerste keer een tweetal dagen later en een tweede keer vier tot vijf dagen later. Bij beide keren maakte uw echtgenote de agenten duidelijk dat u in het buitenland verbleef (verklaring DVZ afgelegd op 14 juni 2010 p.2, vraag 36). Uw echtgenote stelde in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal dan weer dat de politie in mei 2010 naar aanleiding van de schietpartij tussen de politie en enkele Albanen in totaal **vier keer** bij u thuis kwam op zoek naar u (vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ op 14 juni 2010, vraag 5). Op het Commissariaat-generaal herhaalde ze dat de politie **vier tot vijf keer** langskwam (CGVS 1e AA echtgenote p.5). U verklaarde tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal op 14 oktober 2010 echter dat de politie na deze schietpartij in totaal maar **één keer** kwam, met name twee tot drie dagen erna (CGVS 3e AA p. 12-14). Bij confrontatie met voorgaande inconsistenties over de frequentie van de zoektocht van de politie naar u in mei 2010 repliceerde u dat de politie na het incident in Kondovë meermaals langskwam, maar dat u op het Commissariaat-generaal alleen vertelde over de eerste keer omdat de agenten toen uw woning binnenkwamen en doorzochten en u deze keer dan ook als de belangrijkste keer beschouwde (CGVS 3e AA p.16). Deze uitleg volstaat echter geenszins ter rechtvaardiging aangezien u op de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk maakte dat de politie ook de tweede keer uw hele woning doorzocht op zoek naar u (verklaring DVZ afgelegd op 14 juni 2010 p.2, vraag 36) en uw echtgenote evenzeer aangaf dat de politie telkens weer de kamers in uw woning doorzocht om te zien of u er zich al dan niet schuilhield (CGVS 1e AA echtgenote p.6). Voorts beweerde u nog dat de agenten die u na het incident van mei 2010 thuis kwamen zoeken **geen reden** opgaven voor hun zoektocht naar u. U stelde expliciet dat ze alleen maar zeiden dat u zich moest gaan melden op het politiekantoor en dat u dus alleen maar kan **vermoeden** dat hun zoektocht naar u verband hield met het incident in Kondovë (CGVS 3e AA p.13-14). Uw echtgenote verklaarde daarentegen dat de agenten haar **wel degelijk zeiden dat ze u zochten naar aanleiding van de moord op enkele Albanen begin mei 2010** (CGVS 1e AA echtgenote p.5-6). Gelet op voorgaande

komt de algemene geloofwaardigheid van uw bewering sinds 2008, tijdens uw verblijf in België, nog meermaals gezocht te zijn door de politie telkens er een incident plaatsvond aanzienlijk in het gedrang. Dat de geloofwaardigheid van uw problemen met de politie tijdens uw verblijf in België op de helling staat, blijkt tevens uit de vaststelling dat het weinig waarschijnlijk is dat uw echtgenote, die in de loop van 2008 en 2009 meermaals thuis bezoek zou hebben gekregen van de politie, ondanks deze problemen toch nog tot bijna medio 2010 in Macedonië zou zijn gebleven. Gevraagd waarom u haar, gelet op deze frequente problemen, al niet eerder naar België haalde, gaf u de weinig overtuigende uitleg dat u steeds hoopte dat het beter zou worden en u zou kunnen terugkeren (CGVS 3e AA p.14). Ook uw verklaring dat uw echtgenote deze problemen nooit ergens is gaan melden, zelfs niet bij uw eigen partij, de BDI (CGVS 3e AA p.14), ondermijnt uw geloofwaardigheid nog verder. Uw uitleg dat 'ze niet echt de nood had om uw partij in te lichten omdat ze niet mishandeld was door de politie' is in deze eveneens maar weinig overtuigend (CGVS 3e AA p.14).

Gelet op de beperkte geloofwaardigheid van de steeds voortdurende regelmatige zoektocht van de Macedonische politie naar u, wordt bijgevolg ook de ernst van uw verklaring dat u, indien u zou terugkeren, vroeg of laat gearresteerd zal worden en onterecht beschuldigd zal worden van een misdrijf dat gepleegd werd tussen 2008 en 2010, toen u in België was, en waarmee u in werkelijkheid dus helemaal niets te maken heeft (CGVS 3e AA p.10, 15) ondergraven. Hoe dan ook heeft u onvoldoende concrete elementen aangebracht die erop kunnen wijzen dat u bij een eventuele terugkeer daadwerkelijk gearresteerd zal worden voor een misdrijf dat u niet gepleegd heeft. Het betreft immers een loutere hypothese die u geenszins kan hardmaken. Uw bewering dat u specifiek gevisieerd zou worden en op een lijst van personen zou figureren bij wie de politie steeds, na om het even welk incident, langsgaat 'omdat u sinds de stichting deel uitmaakt van de BDI' (CGVS 3e AA p.10) is maar weinig overtuigend. De BDI is de derde grootste partij in Macedonië en maakt sinds de vervroegde parlamentsverkiezingen van 2008 deel uit van de regerende coalitie. Het is dan ook weinig waarschijnlijk dat aanhangers en leden van deze partij zondermeer systematisch gevisieerd zouden worden door de Macedonische politie 'omdat zij deel uitmaken van de BDI'. Hierop gewezen beperkte u zich tot de algemene repliek dat de grootste partij in de regerende coalitie een Macedonische, en geen Albanese, partij is (CGVS 3e AA p.10). U kan ook uw verdere verklaring dat de Macedonische politie meermaals geheel onschuldige Albanezen arresteert en hen onterecht een of ander misdrijf in de schoenen schuift (CGVS 3e AA p.10-11) geenszins hard maken. U verwees weliswaar naar een vriend van u en diens broer die volgens u beiden onterecht tot levenslang veroordeeld zouden zijn voor het plegen van wraak nadat een broer van hen gedood was (CGVS 3e AA p.10-11). U bracht van deze feiten en de daaruit voortvloeiende – volgens u – onterechte veroordeling evenwel geen enkel begin van bewijs aan.

Daarenboven zijn uw beweringen over het herhaaldelijk onrechtmatig optreden van de Macedonische politie maar moeilijk te rijmen met de informatie van het Commissariaat-generaal. Uit deze informatie blijkt immers dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie anno 2011 steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 de "Sector voor Interne Controle en Professionele Normen" of SVKPS, een interne controleafdeling, opgericht. Het mandaat van de SVKPS omvat ondermeer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Ten gevolge van de oprichting van SVKPS worden meer en meer politieagenten die schuldig worden bevonden disciplinair gestraft. Dat de politie anno 2011 beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die ondermeer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Bij de uitvoering van deze wetgeving wordt de Macedonische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Spillover Monitor Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, met opmerkelijke resultaten als gevolg, en aan de zogenaamde community policing. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Macedonisch politioneel systeem te verhogen. Met het oog hierop werden "Citizen Advisory Groups" (CAG) opgericht. In dergelijke fora worden burgers, politie en gemeentestructuren samengebracht met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Het resultaat van deze meetings heeft er niet alleen voor gezorgd dat er een betere communicatie en samenwerking is tussen de burgers en de politie, maar heeft tevens een groter vertrouwen van de burger in de politie bewerkstelligd.

Dat er incidenten plaatsvinden, zoals bijvoorbeeld de ook door u aangehaalde schietpartij in mei 2010 waarbij een speciale politie-eenheid vier Albanezen doodde in Kondovë, wordt door mij niet

ontkend, maar dergelijke individuele incidenten wijzen op zich geenszins op een systematische onrechtmatige vervolging vanwege de politie ten aanzien van de Albanese bevolking in Macedonië. Wat er ook van zij, u heeft niet aangetoond dat u, indien u bij een eventuele terugkeer naar Macedonië toch daadwerkelijk door de politie gearresteerd zou worden voor en beschuldigd zou worden van een misdrijf waar u niets mee te maken heeft, geen stappen zou kunnen ondernemen om een dergelijke schending van uw rechten aan te kaarten bij de in Macedonië aanwezige (hogere) autoriteiten. U verklaarde in dit verband dat er in Macedonië geen mogelijkheden bestaan om klacht in te dienen tegen de politie, dat het tot niets dient om bijvoorbeeld een advocaat in te schakelen, en dat men wel hulp kan gaan vragen bij bijvoorbeeld de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa), maar dat deze mensen niet naar je huis komen om je daar te beschermen (CGVS 3e AA p. 15-16). Geen van deze verklaringen volstaat evenwel om te kunnen besluiten dat u geen stappen had / zou kunnen ondernemen om het volgens u eventuele onterechte optreden van de politie tegen u aan te kaarten. Er dient hierbij op gewezen te worden dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag verwacht worden dat hij of zij eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Noch u noch uw echtgenote hebben dit ooit gedaan (CGVS 3e AA p.14-16).

Bovendien maakt de informatie van het Commissariaat-generaal duidelijk dat er, voor het geval dat de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, wel degelijke verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie aan te klagen. Uit de reeds geciteerde informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat elke persoon die meent dat zijn rechten of vrijheden geschonden zijn het recht heeft om bij de regionale of lokale politie-eenheden een klacht tegen de politie neer te leggen. De politie is verplicht om de klacht te onderzoeken en om binnen een periode van 30 dagen na de klacht de aanklager een gemotiveerd antwoord te geven over de genomen maatregelen. Daarnaast kan er een strafrechtelijke klacht bij het Openbaar Ministerie, een onafhankelijk overheidsorgaan, tegen machtsmisbruik door de politie ingediend worden. Voorts kan men terecht bij de Ombudsman. Het overgrote deel van zijn aanbevelingen worden door de Macedonische overheid uitgevoerd. Ten slotte kan men ook terecht bij een aantal NGO's die personen bijstand verlenen als ze een klacht willen indienen tegen machtsmisbruik door de politie. In 2004 werd met steun van de "OSCE Spillover Monitor Mission to Skopje" en het "Foundation Open Society Institute – Macedonia" (FOSIM) het 'Human Rights Support Project' (HRSP) opgestart. Het doel ervan is om gratis wettelijke bijstand te verlenen aan vermeende slachtoffers van een slecht functionerende politie en om hulp te bieden om klacht neer te leggen via de verschillende bestaande administratieve en wettelijke mechanismen. Sinds november 2006 beschikt het HRSP ook over een gratis telefoonnummer waar burgers machtsmisbruik door de politie kunnen melden. Uit de beschikbare informatie blijkt tevens dat het bestaan van deze organen ervoor zorgt dat er in Macedonië een substantiële vermindering van politieel wangedrag merkbaar is. Er wordt steeds vaker een disciplinaire actie tegen politieofficieren ondernomen en de capaciteiten om mishandelingen te onderzoeken worden steeds meer ontwikkeld. Hoewel het niet ontkend kan worden dat er in Macedonië nog steeds corruptie op verschillende niveaus is, blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal ten slotte dat er dankzij de "State Commission for Prevention of Corruption" vooruitgang gemaakt wordt bij de implementering van een anticorruptiepolitiek. Er werd ook een actieplan in verband met belangenconflicten aanvaard. Ik meen dan ook dat in Macedonië anno 2010 voor wat betreft machtsmisbruik en corruptie door de politie redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Tevens stelde u dat u ook nog steeds niet naar Macedonië kan terugkeren omdat aanhangers van de PDSH nog geregeld naar u zijn komen zoeken in de periode dat u reeds in België was. Ze vielen uw echtgenote thuis en uw kinderen op straat lastig door naar u te vragen. Het bleef hierbij uitsluitend bij het stellen van vragen naar u. De PDSH-aanhangers zouden u er immers nog altijd van willen overtuigen niet langer actief te zijn voor de BDI (CGVS 3e AA p.4, 7, 16-17). Vooreerst kan erop gewezen worden dat dergelijke verbale confrontaties met aanhangers van een andere partij die u willen overtuigen niet langer actief te zijn voor uw eigen partij onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen gewagen van een daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Voorts haalde u dit asielmotief ook al aan bij uw tweede aanvraag. In mijn weigeringsbeslissing inzake uw tweede asielaanvraag wees ik er op – zoals hogerop reeds werd aangestipt – dat u niet had aangetoond dat u voor dergelijke confrontaties met PDSH-aanhangers geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de in Macedonië aanwezige autoriteiten. Deze bevinding werd in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U heeft bij uw huidige asielaanvraag geen overtuigende nieuwe elementen aangebracht die een ander licht zouden kunnen werpen op deze eerdere

appreciatie. Gevraagd of u zich, indien er zich een ernstig probleem zou voordoen met PDSH-aanhangers, tot de politie zou kunnen wenden voor bescherming, antwoordde u dat zoiets tot niets zou dienen aangezien de PDSH-ers die voor deze problemen zorgen belangrijke personen binnen de partij zijn. U verduidelijkte dat deze personen geld hebben om de politie en zelfs hogere autoriteiten om te kopen opdat deze niets zouden ondernemen (CGVS 3e AA p.17-18). Uw verklaringen betreffen evenwel een veralgemeende hypothese die niet gestoeld is op concrete en objectieve elementen. Bovendien kan hierbij nogmaals gewezen worden op de hierboven reeds geciteerde informatie waaruit blijkt dat de Macedonische overheid de nodige aandacht besteedt aan het implementeren van een anticorruptiepolitiek.

Voor wat tot slot uw vrees betreft dat uw kinderen in Macedonië misschien wel ontvoerd zouden kunnen worden (CGVS 3e AA p.18) dient opgemerkt te worden dat zowel u als uw echtgenote deze vrees louter baseren op verhalen die jullie op televisie gehoord hebben over ontvoerde kinderen. U kon hierover verder evenwel geen enkele bijkomende uitleg verschaffen en heeft geen enkel concrete indicatie aangebracht dat er in dit verband voor u en uw gezin enig reëel risico op persoonlijke vervolging of ernstige schade zou bestaan. Hetzelfde geldt voor uw echtgenote (CGVS 1e AA echtgenote p.7).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is in kopie als bijlage aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u in het kader van uw derde asielaanvraag neergelegde documenten kunnen de hierboven vermelde bevindingen niet wijzigen. Zij tonen enkel uw identiteit, Macedonische nationaliteit en huwelijk met I.(...) R.(...) aan, maar deze elementen staan op zich niet ter discussie."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ook uw documenten kunnen geen ander licht werpen op de bovenstaande beslissing. Zij staven immers uitsluitend uw identiteit en nationaliteit, alsook die van uw kinderen, maar deze worden door mij geenszins betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekers voeren in een eerste middel de schending aan van artikel 14 EVRM en van artikel 52/2, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet). Verzoekers stellen vast dat hun asielaanvraag met spoed werd behandeld op basis van artikel 52/2, §2 van de vreemdelingenwet. Een dergelijke uitzonderlijke behandeling van de asielaanvragen van asielzoekers met Macedonische nationaliteit is een discriminatie op basis van nationaliteit, die niet gebaseerd is op enig objectief element.

2.1.2. De vreemdelingenwet voorziet door middel van artikel 52/2, § 2, 3° van de vreemdelingenwet in de mogelijkheid dat de commissaris-generaal de asielaanvragen versneld behandelt wanneer de minister of zijn gemachtigde de commissaris-generaal daartoe verzoekt. Uit het administratief dossier blijkt *in casu* dat de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid bij brief van 18 oktober 2010 aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gevraagd heeft op basis van artikel 52/2 van de vreemdelingenwet, om asielaanvragen uit Servië, Macedonië en Kosovo versneld te behandelen. Verzoekers tonen niet *in concreto* aan hoe zij een nadeel zouden kunnen ondervinden of hoe zij gediscrimineerd zouden worden doordat de commissaris-generaal hun asielaanvragen zonder dralen heeft onderzocht en hieromtrent heeft beslist.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. In een tweede middel voeren verzoekers een schending aan van artikel 1 van de Conventie van Genève, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet, van de motiveringsverplichting en van de materiële motiveringsverplichting als beginsel van behoorlijk bestuur. De systematische vernederingen en gewelddadigheden die zij als etnische Albanezen in Macedonië dienden te ondergaan zijn immers daden van vervolging in de zin van artikel 1 A van de Conventie van Genève. De bestreden beslissing houdt met betrekking tot de vaststelling van inconsistenties in de verklaringen geen rekening met het gegeven dat verzoeker zich sinds zijn tweede asielaanvraag op ononderbroken wijze in België

bevindt en dat hij dan ook geen rechtstreekse getuige kon zijn van het aantal keren dat de politie bij hem langskwam na het schietincident in mei 2010. Er dient enkel te worden afgegaan op de verklaringen van verzoekster die wel aanwezig was op het ogenblik dat de politie op zoek was naar verzoeker en de woning doorzocht. Waar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt dat verzoekers afgaan op vermoedens merken zij op dat er toch mag worden van uitgegaan dat de politie niet zomaar op bezoek komt temeer dit verscheidene malen gebeurde, men steeds expliciet vraagt naar verzoeker en er werd overgegaan tot een huiszoeking. De redenering dat de geloofwaardigheid van het asielaanvraag op de helling staat aangezien verzoekster ondanks de bezoeken van de politie nog tot midden 2010 in Macedonië is gebleven, gaat niet op nu er een mogelijkheid moest worden gevonden en financiële middelen moesten worden gezocht om verzoekster en de kinderen het land te laten ontvluchten. Uit het dossier blijkt tevens dat verzoeker ook niet kon worden geholpen door zijn eigen partij waardoor ook de vraag kan worden gesteld wat verzoekster had kunnen bereiken bij de melding aan de partij. Het is bovendien niet onlogisch dat verzoeker zelf eerst diende te vluchten omwille van het feit dat de politie enkel naar hem op zoek is en niet naar zijn echtgenote. De bestreden beslissing houdt verder ook ten onrechte voor dat verzoeker weinig geloofwaardig is in zijn bewering dat de Macedonische politie regelmatig naar hem op zoek is en dat hij vreest vroeg of laat te zullen worden gearresteerd wegens onterechte beschuldigingen van het plegen van een misdrijf. Zijn verklaringen zijn daarentegen zeer geloofwaardig en komen wat betreft deze problematiek duidelijk overeen met de gekende feiten. Met uitzondering van de frequentie van het langskomen van de politie in mei 2010 kunnen er geen merkwaardige of belangrijke verschillen in de verklaringen worden teruggevonden. De bestreden beslissing ontkent bovendien de corruptie en inbreuken van het politiekorps op de mensenrechten niet. Verzoeker meent dat hij aan de hand van zijn eigen verklaringen en deze van zijn echtgenote duidelijk nieuwe elementen heeft kunnen aanbrengen sinds zijn tweede asielaanvraag. Uit deze gegevens blijkt dat verzoekers in hun land van herkomst een gegronde vrees hebben om vervolgd te worden omwille van de activiteiten destijds van verzoeker tijdens de verkiezingen en zijn etnische origine. Uit deze informatie blijkt eveneens dat de Macedonische autoriteiten onvoldoende bescherming geven aan verzoekers. Verzoekers menen dat zij minstens in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming. Als Albanezen lopen zij immers het risico blootgesteld te worden aan ernstige schade, zoals foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen. Verzoekers hebben hierboven reeds aangetoond dat de lokale overheid hen hiertegen niet kan of wil beschermen.

2.2.2. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft betrekking op de formele motiveringsplicht. Waar verzoekers tegelijkertijd een schending aanvoeren van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient erop te worden gewezen dat zij niet in redelijkheid kunnen aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissingen zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdzzaam zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending van de formele motiveringsplicht kan, *in casu*, niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven die de beslissingen onderbouwen, kennen (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt bovendien dat verzoekers louter kritiek hebben op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

2.2.3. In het kader van verzoekers tweede asielaanvraag werd hem door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 19 oktober 2009 zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. Hierbij werd geoordeeld dat verzoeker niet aannemelijk maakte als verdachte of beschuldigde door de politie gezocht te zijn n.a.v. de incidenten op de verkiezingsdag van 1 juni 2008, temeer daar de convocaties die hij ter staving hiervan had neergelegd uitsluitend meldden dat hij werd opgeroepen voor een officieel onderhoud n.a.v. twijfel die bestond omtrent een misdrijf. In verband met verzoekers verklaringen dat onbekenden naar hem kwamen vragen, werd door de commissaris-generaal toen eveneens opgemerkt dat verzoeker vooreerst louter kon vermoeden dat het om PDSH-aanhangers ging en dat hij hoe dan ook niet aannemelijk had gemaakt dat hij voor dergelijke problemen of in het geval van een eventuele herhaling ervan bij een terugkeer naar Macedonië geen beroep had kunnen/zou kunnen doen op de bescherming van de in Macedonië aanwezige autoriteiten. Deze beslissing werd bij arrest nr. 39 466 van 26 februari 2010 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Niettegenstaande verzoeker in onderhavig verzoekschrift opnieuw aanvoert een gegronde vrees voor vervolging te hebben omwille van zijn activiteiten tijdens de verkiezingen, brengt hij hiertoe geen nieuwe elementen aan. Ook het louter poneren dat de systematische vernederingen en gewelddadigheden die zij als etnische Albanezen in Macedonië dienden te ondergaan daden van vervolging in de zin van artikel 1 A van het Vluchtelingenverdrag zijn, volstaat niet. Verzoekers dienen deze vluchtelingenrechtelijke vrees concreet aannemelijk te maken. Verzoekers brengen hieromtrent echter geen concrete elementen of begin van bewijs aan. In het kader

van hun huidige asielaanvragen (verzoeksters eerste en verzoekers derde asielaanvraag) verklaren zij dat verzoeker nog altijd niet naar Macedonië kan terugkeren gezien de politie hem steeds komt opzoeken wanneer er een incident heeft plaatsgevonden omdat hij als lid van de BDI (Democratische Unie voor Integratie) een 'gevisieerd persoon' is. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft in de bestreden beslissing op omstandige en duidelijke wijze uiteengezet waarom geen geloof kan worden gehecht aan deze door verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging. Onverminderd het feit dat de stelling - dat de politie hem steeds komt opzoeken wanneer er een incident heeft plaatsgevonden omdat hij als lid van de BDI een 'gevisieerd persoon' is - niet alleen een blote bewering is die geenszins wordt gestaafd, heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing echter vastgesteld dat verzoekers aangaande de laatste zoektocht van de politie naar verzoeker ernstige tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd betreffende de frequentie van het aantal bezoeken van de Macedonische politie en betreffende het feit of de politie al dan niet de reden heeft opgegeven voor de zoektocht naar verzoeker. Gezien deze tegenstrijdigheden betrekking hebben op essentiële elementen, ondermijnen deze wel degelijk de geloofwaardigheid van de bewering van verzoeker als zou hij sinds 2008, tijdens zijn verblijf in België, nog meermaals zijn gezocht door de politie telkens er zich een incident heeft voorgedaan. Waar verzoekers ter verklaring van deze tegenstrijdigheden aanhalen dat verzoeker niet rechtstreeks getuige was van het aantal keren dat de politie bij hem langskwam na het schietincident in mei 2010 in Kondovë gezien hij toen reeds in België verbleef, kan er redelijkerwijze verwacht worden dat verzoekster, gelet op het belang van deze feiten, verzoeker hieromtrent op gedetailleerde en nauwkeurige wijze zou ingelicht hebben. Van verzoekers kan verwacht worden dat zij aangaande dergelijke essentiële elementen, zoals het aantal bezoeken van de politie en de reden voor hun zoektocht naar verzoeker, coherente en geloofwaardige verklaringen afleggen, ook al zou verzoeker niet rechtstreeks getuige zijn geweest van deze bezoeken. Voorts heeft de commissaris-generaal vastgesteld dat de geloofwaardigheid van de problemen van verzoeker met de Macedonische politie, terwijl hij reeds in België verbleef, verder ondermijnd wordt gezien zijn echtgenote ondanks deze problemen nog tot medio 2010 in Macedonië verbleven is zonder deze problemen ooit ergens te hebben gemeld, ook niet bij de BDI, de partij waarvan verzoeker lid was. Verzoekers brengen in hun verzoekschrift geen afdoende elementen aan die hier alsnog een ander licht op werpen. Verzoekers beperken zich immers tot de verklaring dat noch de mogelijkheid, noch de financiële middelen voorhanden waren om verzoekster eerder naar België te laten overkomen, wat echter niet blijkt uit de verklaringen van verzoeker, die eerder de weinig overtuigende uitleg had gegeven dat hij zijn echtgenote niet eerder naar België haalde omdat hij steeds hoopte dat het beter zou worden en dat hij zou kunnen terugkeren (stuk 6B, gehoorverslag CGVS 14/10/2010, p. 14). Ook de argumentatie dat verzoekster zich niet tot de BDI had gewend gezien verzoeker eerder evenmin hulp van zijn partij had gekregen is eveneens een verklaring die verzoeker slechts *post-factum* aanbrengt aangezien hij eerder verklaard heeft dat zijn echtgenote niet de nood had om zijn partij in te lichten gezien ze niet door de politie mishandeld werd en aldus niet bij machte om afbreuk te doen aan de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen (stuk 6B, gehoorverslag CGVS 14/10/2010, p. 14). Daarenboven zijn de beweringen van verzoeker over het herhaaldelijk onrechtmatig optreden van de Macedonische politie moeilijk te rijmen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt aangaande de werking van de Macedonische politie en die aan het administratief dossier werd toegevoegd. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat hij, indien hij bij een eventuele terugkeer naar Macedonië toch daadwerkelijk door de politie zou gearresteerd worden omwille van het plegen van een misdrijf waarmee hij niets te maken heeft, geen stappen zou kunnen ondernemen om een dergelijke schending van zijn rechten aan te kaarten bij de in Macedonië aanwezige autoriteiten. Verzoekers brengen in hun verzoekschrift geen elementen aan die deze vaststellingen ontkrachten, doch beperken zich tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen en het opwerpen van losse beweringen zonder echter afbreuk te doen aan de vaststellingen van de bestreden beslissingen en de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie met betrekking tot de werking van de Macedonische politie en de mogelijkheden om het machtsmisbruik van de Macedonische politie aan te klagen.

2.2.4. Verzoekers dienen voor de toekenning van subsidiaire bescherming aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Niettegenstaande verzoekers melding maken van het risico op onmenselijke of vernederende behandeling of foltering omwille van hun etnisch Albanese origine, brengen verzoekers hieromtrent geen concrete elementen of begin van bewijs aan. Gelet op het hoger vastgestelde inzake hun asielrelaas en de elementen in het administratief dossier tonen verzoekers niet aan dat er in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. De bestreden beslissingen steunen op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het tweede middel is ongegrond.

2.3. Verzoekers kunnen niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komen evenmin in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER